

Goede vrienden,

Intussen zijn er meer dan tien weken achter de rug van onnoemelijk veel lijden voor de mensen in Gaza. Zoveel doden. Zoveel gewonden. Zoveel uitzichtloosheid. Zoveel mensen met pijn en verdriet, verdoofd door het geweld en de tragiek. Geschokt door het feit dat er zoveel mensen wereldwijd zijn die passief toekijken, of het geweld van de staat Israël actief steunen.

Update Tent of Nations Bethlehem

De ogen vanuit de hele wereld zijn gericht op Gaza. Tegelijk bereiken ons berichten van ernstig geweld door zowel het Israëlische leger als de joodse kolonisten op de Westbank. De toegangswegen naar Palestijnse steden en dorpen op de Westbank zijn gebarricadeerd en het is uitermate ingewikkeld voor Palestijnen om zich daar nu te verplaatsen. De familie Nassar probeert zo goed en kwaad als het maar kan dagelijks naar de boerderij te gaan. Soms door het veld, omdat de wegen zijn afgesloten. Voortdurend geïntimideerd door joodse kolonisten, die met machinegeweren al meerdere Palestijnse boeren van hun land hebben verdreven, en zich op de heuveltoppen naast Tent of Nations bevinden. Daarnaast geïntimideerd door het Israëlische leger, die iedere Palestijn nu als een bedreiging lijkt te zien.

Hoe houdt de familie Nassar het vol? Daoud Nassar laat ons weten dat hij maar weer honderd druivenranken heeft geplant, de enige manier voor hem om een uitweg te geven aan zijn frustratie. Vanuit Nederland maken wij een diepe buiging voor hem, voor zijn geweldloos verzet, to exist is to resist. In het Arabisch wordt het begrip sumud gebruikt, standvastigheid, nooit opgeven. Tegelijk houdt zijn houding ons een spiegel voor. Wat betekent onze steun voor Tent of Nations? Zijn wij geloofwaardig, als wij vanuit Nederland het geweldloze verzet van de familie Nassar steunen, terwijl we tegelijkertijd niet alles doen wat in ons vermogen ligt om ons uit te spreken, en ons te verzetten, tegen het disproportionele geweld van de staat Israël tegen Palestijnen? Als Tent of Nations ons inspireert, laten we dan consequent zijn, en ons ervoor inzetten dat Palestijnen niet alleen gewaardeerd worden als ze Daoud Nassar heten, maar dat iedere Palestijn die lijdt onder bezetting, onrecht en onderdrukking tot zijn of haar recht komt. Palestijnen vragen geen sympathie, maar solidariteit.

(Geen) Kerst in Bethlehem

De familie Nassar is actief betrokken bij de Evangelisch Lutherse Gemeente in Bethlehem. In Bethlehem zijn alle feestelijkheden rond Kerst dit jaar geannuleerd. Geen scouts, geen kerstboom, geen lichtjes. Palestijnse christenen zijn in de rouw. Zij worstelen met gevoelens van verdriet, pijn en wanhoop. Zij verzuchten met elkaar 'Onze God, waarom hebt u ons verlaten, waarom hebt u Gaza verlaten?' En zij vragen zich af of God zich zelf ook niet machteloos voelt, omdat wij er als mensheid zo'n puinhoop van maken. Tegelijk putten zij moed uit het geloof dat God mens werd, dat ook Jezus leefde onder bezetting, en vertrouwen zij erop dat God dáár is waar mensen lijden, en dat we het kerstkind kunnen vinden te midden van het puin in Gaza. In dit korte filmpje legt voorganger Munther Isaac uit waarom er dit jaar in Bethlehem geen Kerst wordt gevierd.

Zij hadden namen, zij hadden dromen

Hoe zal de situatie zijn zodra er een staakt het vuren wordt bereikt? Hoeveel pijn, verdriet en uitzichtloosheid komt er dan tevoorschijn? Zal er dan perspectief zijn voor de kinderen in Gaza, in de Westbank, en voor hun families? Eén ding staat voor ons als een paal boven water: Veiligheid voor Israël zal alleen bereikt kunnen worden als er veiligheid is voor Palestijnen. Veiligheid en vrijheid voor iedereen kan alleen bereikt worden als het internationaal recht wordt gerespecteerd. Voor nu: Bedenk dat al de mensen in Gaza die gedood zijn, dat zij namen hadden, dat zij geliefd

waren, dat zij een grote leegte achterlaten bij de mensen die van hen hielden, dat zij dromen hadden. We verwijzen je graag naar [de indrukwekkende voordracht van Ramsey Nasr](#).

Verzet tegen de wanhoop

Soms wordt gezegd 'dat we hoop moeten houden'. Dit kan snel goedkoop klinken. Toch geloven we dat dit de enige optie is. Niet omdat het allemaal wel goed zal komen, maar omdat we ons willen verzetten tegen de wanhoop. Hoop is immers geen passief afwachten, maar een actieve inzet, zodat de dag van morgen beter wordt dan die van vandaag. Een inzet die misschien veel van ons vraagt. Een inzet die kan schuren met de overtuiging van de mensen om ons heen, die ons vraagt een extra stap te zetten, net buiten onze comfortzone. Simpelweg omdat er te veel op het spel staat. Omdat neutraliteit en passiviteit te veel slachtoffers vraagt.

We delen daarom graag opnieuw de woorden van Vaclav Havel, die hoop definieert als iets dat wij zelf in de praktijk brengen.

*Hoop is ergens voor werken omdat het goed is,
niet omdat het kans van slagen heeft.*

*Hoop is niet hetzelfde als optimisme;
evenmin de overtuiging dat iets goed zal aflopen.*

*Het is de zekerheid dat iets zinvol is
onafhankelijk van de afloop,
onafhankelijk van het resultaat*

Vriendenmiddag Tent of Nations “Wij weigeren op te geven” zaterdagmiddag 10 februari 2024

Je bent van harte welkom bij onze jaarlijkse Vriendenmiddag Tent of Nations in Driebergen. We zien er naar uit jullie dan weer te ontmoeten. We zullen dan onze pijn en verdriet over de gebeurtenissen in Gaza, Palestina & Israël, met elkaar delen, hierop reflecteren, en inspiratie en hoop putten uit het samenzijn en de ontmoeting met elkaar.

We zijn op dit moment bezig een mooi programma samen te stellen waarin we bijgepraat worden over de situatie bij Tent of Nations, geraakt zullen worden door de bijzondere muziek van Wasim Arslan uit Syrië, stil staan bij de schoonheid van poëzie van Mahmoud Darwish, en onze onmacht en frustratie uiten in creatieve werkvormen.

Naast een plenair samenzijn, kun je aansluiten bij meerdere gesprekstafels, masterclasses en workshops, variërend van het reflecteren op pijn, verdriet en frustratie door middel van muziek, poëzie en kunst, inhoudelijke masterclasses over het Nederlandse buitenlandbeleid, wapenhandel, en de Israëlische politiek, en persoonlijke gesprekstafels waar we reflecteren op geweldloosheid, de kracht van liefde, en het volhouden in tijden van uitzichtloosheid. In januari ontvang je het volledige programma en kun je je ook aanmelden.

Tot slot

De familie Nassar bedankt jullie voor de vele blijken van meeleven en solidariteit die zij vanuit Nederland ontvangen. Zij voelen zich gesteund door onze gebeden. Woorden van bemoediging zijn een pleister op de wonde, en doen de familie veel goed. Dit laatste kan via de mail en via het Nederlandse WhatsAppnummer.

Veel goede groeten,
Hans Baart, Chris Kors, Meta Floor

